

Húsvét 2. vasárnapja

Jn 20,19–31

„Ne légy hitetlen!”

Tamás apostolra, aki Jézus környezetében többször is feltűnik, a kissé hálátlan utókor a mai evangéliumi jelenet alapján a „hitetlen” jelzőt ragasztotta. János evangéliumában több figyelmet szentel Tamásnak, mint a szinoptikusok. Az evangélium 11. fejezetének 16. versében sorsközösséget vállalt Jézussal, amikor Lázár feltámasztásának jelenetében Tamás az, aki felszólítja társait: „Menjünk mi is, halljunk meg vele együtt!” Őszinteségére jellemző, hogy a János-evangélium 14. fejezetének 5. versében Jézus allegorikus beszéde után, míg a többi tanítvány megértést színlel, ő kijelenti, „nem tudjuk, hova megy.”

A húsvét utáni jelenés-elbeszélésekben több tanítványnak van Jézus-találkozásra utaló élménye. Tamás ezeket nem egykönnyen fogadja el a feltámadás bizonyítékaként. Mindez azt jelenti, hogy ő és a többi apostol nem a csodaváró hiszékeny tömeg képviselője, hanem megdönthetetlen bizonyítékok alapján fogalmazzák meg tanúságukat Jézus feltámadásáról.

Tamás nevéhez számos ókori irodalmi alkotás fűződik. 1945-46-ban Nag Hammadi gnosztikus könyvtárban fölfedezett 13 kézirat között szerepel a „Jézusnak, az élőnek titkos szavai”, című, amely 114 Jézus-mondást tartalmaz, ezek jórészt megegyeznek a János-evangéliumból ismert mondásokkal, de hiányzik a szenvedéstörténet. Mindez azt mutatja, hogy Tamás lelki tekintélynek számított Keleten. Az Abgár-legenda szerint Jézus vele szervezteti meg az edesszai egyház evangelizálását. Euszébiosz egyházatya, Nikomédia püspöke szerint Tamás Szíria északi részén, a „pártusok földjén” hirdette az evangéliumot. Csak egy 3. századi apokrif Tamás apostol cselekedeteiben olvassuk, hogy misszionált Indiában, és ott is halt vértanúhalált. János evangélistához hasonlóan meditatív személyiség volt. Ezért igen kedvelték írásait a gnosztikus szektához tartozók is. A szakemberek máig sem döntöttek el, hogy írásai gnosztikus iratok, vagy meditatív írások.

Jézus nyilvános működése idején elhangzott beszédei megosztották hallgatóságát. Voltak, akik rajongtak érte, és akadtak olyanok is, akik ellenséget láttak benne. Jézus feltámadása még jobban

megosztotta a hallgatóságát és követőit. Aki csalónak nevezi Jézust, az majd ádáz ellenségeként tevékenykedik, aki viszont hisz benne, az tanítványi elkötelezettséggel misszionál a feltámadás jó hírével.

A feltámadás az apostolok, továbbá Jézus tágabb követőinek körében mindenkit állásfoglalásra kényszerített. Akik kapcsolatba kerültek a feltámadás hírével, nem maradtak sem közömbösek, sem passzívok. A feltámadás egyben felhívás a hitbeli tevékenységre. Ilyen mérvű életváltoztatást nyilvános működése idején csak azoknál tapasztalhattunk, akiket meggyógyított valamilyen betegségtől, vagy akiket a halálból hozott vissza. De ott sem mindenkinél. Például a tíz leprás közül csak kettőt mozgatott meg a csodás gyógyítás. De a feltámadás után a Jézus-hívők másként kezdenek élni, mint előtte.

A feltámadás és a keresztség által Jézus tanítványai új emberré válnak. A régi ember cselekedetei a földi életre irányultak, az új ember viszont a mennyei értékek megszerzésére összpontosít. Ebből a szempontból az Egyház és tagjai állandó kihívásnak vannak kitéve. Vagy az életükkel bizonyítják Jézus tanításába, a feltámadt Jézusba, Isten országába való hitüket, vagy engedik, hogy ez a történet bekerüljön a régi legendák világába, aminek nincs köze a való életünkhöz, csak jól szórakoztat.

Jézus „kétszer” támadt fel: először a valóságban, másodszor pedig Tamás hitében. Nagy baj lenne, ha ezt a második feltámasztást, mi kényelemszeretetből elmulasztanánk.

Az örömmel eltelt apostolok imája

Alleluja! Alleluja! Alleluja! Leborulunk előtted Mester, Jézus, drága Urunk! Fölfoghatatlan a jelenléted, a feltámadásod, a dicsőséged. Könyörögve kérünk, bocsáss meg, hogy eddig, amíg nem jelentél meg közöttünk, nem értettünk semmit abból, amit három éven keresztül tanítottál nekünk. Bocsásd meg, hogy egész eddig a pillanatig nem érintettük sebeidet, nem hittük, hogy feltámadsz, pedig előre megmondtad nekünk.

Ahogy a zsidóktól való félelem miatt bezártuk az ajtót, úgy a szemünk is zárva maradt, és most, amikor a zárt ajtón át eljöttél közénk, megnyílt a szemünk és az elménk, hogy

befogadjunk, és végre megértsük mindazt, amit tanítottál. Igen, most már értjük, és mindnyájan megvalljuk: te vagy a Krisztus, a Messiás, az élő Isten fia, Izrael Szentje, az Üdvözítő Király, akit az Atya küldött el üdvösségünkért.

Ó, drága Urunk, Jézus, a te békességed szálljon ránk! Adj erőt nekünk, adj bátorságot, küldj el minket, hogy minden ember előtt felmagasztaljuk Neved, hirdessük az Örömhírt, és dicséretedet zengjük egész életünkben, teljes szívünkben, teljes erőnkben, örökké! Amen.